

sygn. akt V K 273/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Pałczak

Protokolant Szymon Pawłowski

w obecności prokuratora Huberta Góździa

po rozpoznaniu w dniach 21.09.2017 r., 16.11.2017 r., 01.02.2018 r., 12.04.2018 r.

sprawy

R. S.,

s. W. i J. z d. S.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 do 21 maja 2014 roku w S. udzielił pomocy w ukryciu pochodzącego z kradzieży z włamaniem z dnia 13-14.05.2014 r. w B. na szkodę C. M. samochodu osobowego marki B. (...) o nr VIN (...) w ten sposób, że w dniu 17 maja 2014 roku zawarł z M. O. (1) umowę użyczenia garażu położonego przy ul. (...), a następnie udostępnił go nieustalonemu mężczyźnie, który przechowywał w nim ww. pojazd

to jest o czyn z art. 291 § 1 kk

I. R. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za przestępstwo to, na podstawie art. 291 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37a kk, wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 25 (dwadzieścia pięć) złotych każda;

II. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w kwocie 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych.

Sygn. akt V K 273/17

UZASADNIENIE

M. O. (2) postanowił wynająć garaż, w którego posiadaniu znajdował się. Garaż ten położony był w S. w okolicach ulic (...). Na ogłoszenie o wynajmie zgłosił się oskarżony R. S.. W dniu 16 maja 2014r. przyszedł on aby obejrzeć garaż. Oskarżonemu towarzyszył nieustalony mężczyzna. Oskarżony poinformował M. O. (2), iż jest zainteresowany wynajmem garażu w celu przechowywania w nim quada. Następnego dnia oskarżony ponownie spotkał się z M. O. (2). Znowu towarzyszył mu nieustalony mężczyzna. Oskarżony wjeżdżał swoim samochodem do garażu celem ustalenia czy zmieści się on w garażu. Następnie oskarżony postanowił wynająć garaż M. O. (2). Strony nie sporządziły umowy na piśmie. M. O. (2) spisał tylko dane oskarżonego z jego dowodu osobistego oraz sporządził pisemne zobowiązanie.

Strony umówiły się, iż oskarżony będzie płacił za wynajem garażu miesięczny czynsz w kwocie 70 złotych. Oskarżony zapłacił M. O. (2) czynsz z góry za okres półtora miesiąca, a M. O. (2) przekazał oskarżonemu klucze do garażu.

Dowody:

- zeznania świadka M. O. (2) k. 17 – 19, 84, 148, 234-235

- zobowiązanie k. 20.

W dniu 21 maja 2014r. funkcjonariusze policji w garażu M. O. (2) wynajmowanym przez oskarżonego ujawnili samochód marki B. (...) o nr rejestracyjnym (...) 103, który został skradziony kilka dni wcześniej na terytorium Niemiec.

Dowody:

- zeznania świadka M. O. (2) k. 17 – 19, 84, 148, 234-235

- zeznania świadka R. W. k. 29 – 30, 147, 237

- lokalizator współrzędnych (...) k. 5 – 6,

- protokół oględzin pojazdu k. 9 – 11,

- dokumentacja fotograficzna k. 26 – 27,

- pismo k. 94,

Oskarżony w powyższej wskazanym okresie legitymował się dowodem osobistym o nr (...) wydanym w dniu 17 października 2012 r. Nie zgłaszał on utraty tego dowodu osobistego.

Dowody:

- pismo k. 163,

- wniosek k. 166.

W toku prowadzonego postępowania przygotowawczego oskarżony okazał umowę z dnia 18 maja 2014r. podnajmu garażu murowanego, który wynajął wcześniej od M. O. (2), którą zawrzeć miał z obywatelem Łotwy o danych P. A., na czas nieokreślony za kwotę 120 złotych. Osoba o takich danych, widniejących w powyższej umowie, nie istnieje. Podpis pod umową widniejący w pozycji wynajmujący został z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością sporządzony przez oskarżonego. Nie można wykluczyć ani potwierdzić, iż podpis widniejący w umowie pod pozycją najmujący został sporządzony przez oskarżonego.

Dowody:

- umowa k. 48,

- notatka k. 61, 70, 77 – 78, 87 – 89,

- ekspertyza z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego k.263-271,

- opinia uzupełniająca k.258-262.

Oskarżony z zawodu jest blacharzem samochodowym. Był w przeszłości karany.

Dowody:

- wyjaśnienia R. S. k. 97 – 98, 144,

- dane o karalności k. 140, 252-254.

Oskarżony nie przyznał się do popełniania zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 97 – 98, 144).

Sąd dokonując ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie ocenił jako w pełni wiarygodne dowody z zeznań świadków M. O. (2) i R. W.. W pełni wiarygodne są również dowody z dokumentów zgromadzone w sprawie. Wiarygodna jest również opinia biegłej z zakresu pisma ręcznego, również uzupełniająca, która w żaden sposób nie została zakwestionowana przez strony.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń zmierzających do ustalenia osoby o danych P. A., który miał rzekomo zawrzeć umowę podnajmu z oskarżonym, nie budzi wątpliwości, iż osoba o takich danych nie istnieje. W ocenie sądu przedmiotowa umowa jest dokumentem fikcyjnym, sporządzonym przez oskarżonego i przedłożonym przez niego na potrzeby prowadzonego postępowania karnego. Jest mało prawdopodobne aby oskarżony zawarł tę umowę z osobą, która wprowadziła go w błąd co do swoich danych osobowych. Umowa ta miała zostać zawarta następnego dnia po tym jak oskarżony wynajął garaż od M. O. (2). Oznacza to, iż wynajmując garaż od M. O. (2) oskarżony musiałby mieć już wtedy zamiar dokonania jego podnajmu. Wydaje się to mało prawdopodobne a logicznym jest to, iż oskarżony mając świadomość, iż w wynajętym przez niego garażu ujawniono skradziony samochód, chcąc uchronić się przed odpowiedzialnością karną przedstawił fikcyjną umowę, która miała wskazywać na to, iż nie miał on nic wspólnego z ukryciem skradzionego pojazdu.

W ocenie sądu pomimo braku bezpośredniego dowodu wskazującego na sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu, biorąc pod uwagę inne okoliczności, które zostały udowodnione, a które układają się w ciąg logicznie następujących po sobie wydarzeń, należy uznać, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 291 §1 kk.

Otóż nie budzi wątpliwości, iż oskarżony wynajął garaż, przed jego wynajęciem sprawdzał, czy do garażu tego zmieści się samochód, a następnie kilka dni po przejściu posiadania garażu na oskarżonego w garażu tym ujawniono samochód pochodzący z kradzieży, oskarżony natomiast przedłożył umowę podnajmu zawartą rzekomo już na drugi dzień z osobą o fikcyjnych danych. Jak wynika z opinii biegłej na umowie tej oskarżony podpisał się jako wynajmujący, czego oskarżony nie kwestionował skoro sam przyznał, iż umowę tą miał zawrzeć. Natomiast jeśli chodzi o podpis widniejący na umowie pod pozycją najemca to wprawdzie z opinii nie wynika, aby podpis ten został sporządzony przez oskarżonego jednakże nie zostało to również wykluczone. Należy przy tym wskazać, iż nawet gdyby biegła stanowczo stwierdziła, iż podpis pod pozycją najemca nie został skreślony przez oskarżonego to i tak nie osłabiałoby to przekonania sądu o sprawstwie oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Oskarżony bowiem bez żadnych problemów mógł uzyskać podpis osoby trzeciej na rzekomej umowie. Podpis taki mogła złożyć każda inna osoba bliska dla oskarżonego celem uchronienia go przed odpowiedzialnością karną, osoba współdziałająca z nim w popełnieniu przestępstwa, bądź też każda inna osoba w zamian za pieniądze bądź rzeczową gratyfikację.

Mając na uwadze powyższe zdaniem sądu oskarżony po to wynajął garaż od M. O. (2) aby służył on do ukrycia samochodu pochodzącego z kradzieży. Przy czym oskarżony miał świadomość, iż garaż posłuży do ukrycia pojazdu pochodzącego z przestępstwa. Nielogiczne jest bowiem ustalenie, iż oskarżony wynajmował garaż w celu ukrycia pojazdu co do którego jedynie mógł się domyślać, iż pochodzi on z kradzieży. Tak więc w ocenie sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 291 §1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo sąd na niekorzyść oskarżonego policzył jego uprzednią karalność. Jednocześnie mając na uwadze to, iż od czasu wymierzenia mu poprzednich kar upłynął już dość znaczący pod względem długości okres czasu, a oskarżony nie był karany karą pozbawienia wolności na terenie Polski, uwzględniając to, iż pojazd ukrywany przez oskarżonego został odzyskany w ocenie sądu karą wystarczającą dla osiągnięcia celów kary będzie kara grzywny.

W ocenie sądu grzywna w orzeczonej wysokości spowoduje realizację celów kary tak w zakresie oddziaływania społecznego jak również w zakresie oddziaływania wychowawczego i prewencyjnego w stosunku do osoby oskarżonego.

O kosztach sądowych orzeczono zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia.